

Υπόμνημα του Πανελληνίου Συλλόγου Τεχνολόγων Ακτινολόγων

Σχετικά με την τροπολογία του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τροποποίηση των όρων χορήγησης της ακτινολογικής άδειας

Αξιότιμη/ε κυρία/ε βουλευτά,

Θα θέλαμε με το υπόμνημα αυτό να σας γνωρίσουμε τις βάσιμες- κατά την άποψή μας- αντιρρήσεις για την εκφρασθείσα πρόθεση του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης να προβεί σε τροποποίηση των όρων και προϋποθέσεων χορήγησης της ακτινολογικής άδειας και ειδικότερα να το πράξει με αυθαίρετο και μη τεκμηριωμένο επιστημονικά τρόπο.

Οι λόγοι της αντίθεσης μας αναλύονται σε δύο διαστάσεις, τη νομική και την επιστημονική/τεχνική.

A. Νομική.

Σύμφωνα με την Διεθνή Σύμβαση Εργασίας (ΔΣΕ) 115 του 1960, που κυρώθηκε με τον νόμο 1181/81, προβλέπεται η αναγκαιότητα για λήψη ιδιαίτερων μέτρων προστασίας των επαγγελματικά απασχολούμενων σε εργασίες με ιοντίζουσες ακτινοβολίες.

Συγκεκριμένα, η ΔΣΕ 115 υποχρεώνει τον εργοδότη να **«...λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την όσο το δυνατόν χαμηλότερη έκθεση των εργαζομένων στην ακτινοβολία...»**.

Ακόμη, προβλέπει μέτρα για την επιτήρηση της εργασίας των επαγγελματικά εκτιθέμενων στην ιοντίζουσα ακτινοβολία όπως για παράδειγμα την συστηματική ιατρική παρακολούθηση, και την οργάνωση και τήρηση ιατρικού φακέλου του εργαζομένου.

Στο ίδιο πνεύμα, άλλωστε, κινείται η ευρωπαϊκή και εγχώρια νομοθεσία που σχετίζεται με την Υγιεινή και Ασφάλεια της Εργασίας, αφού τόσο σύμφωνα με το Ν. 1568/85 όσο και με τα Π.Δ. 16/96 και 17/96, ο εργοδότης **«... υποχρεούται να λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την όσο το δυνατόν χαμηλότερη έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους κατά την εργασία...»** και συνεπώς στην όσο το δυνατόν μικρότερη επιβάρυνση της υγείας και ασφάλειάς τους, λαμβανομένων υπ' όψιν των δυνητικών κινδύνων και των στοχαστικών αποτελεσμάτων τους.

Επειδή το κράτος, ουδέποτε εφήρμοσε σε σχετικά ικανοποιητικό βαθμό τις καταστατικές αυτές υποχρεώσεις του, τις οποίες νομοθέτησε ούτε έδωσε ουσιαστικό βάρος στον έλεγχο τήρησης των μέτρων, δηλαδή στην ουσία ουδέποτε ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την Υγεία και την Ασφάλεια των εργαζομένων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, προκειμένου να μετριάσει τις επιπτώσεις εις βάρος των εργαζομένων, ένεκα της απουσίας των κατάλληλων μέτρων και μέσων προστασίας, θέσπισε αντισταθμιστικά μέτρα.

Στα πλαίσια αυτά, μία από τις προβλέψεις αφορούσε και στην καθιέρωση της ειδικής άδειας ακτινοβολίας, για τους εργαζόμενους που απασχολούνται σε εργασίες με ιοντίζουσες ακτινοβολίες.

Ο κ. Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εξεδήλωσε την πρόθεσή του να προβεί σε ρύθμιση μέσα από τη θέσπιση όρων για την παροχή του εν λόγω αντισταθμίσματος. Παρ' όλα αυτά και επειδή προφανώς γνωρίζει ότι όταν τα κράτη εκφράζουν την πρόθεσή τους να καταγγείλουν τις Διεθνείς Συμβάσεις, είναι υποχρεωμένα να το αναγγέλλουν πέντε (5) πέντε έτη νωρίτερα (άρθρο 18, ΔΣΕ 115) αποφάσισε απλά να τροποποιήσει τις προϋποθέσεις και όρους χορήγησης της άδειας, επιβάλλοντας με επιστημονικά αυθαίρετο τρόπο απαγορευτικά όρια δόσεων, για τη λήψη της άδειας.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τροπολογία, που κατατέθηκε αιφνιδιαστικά στο Σχέδιο Νόμου για τις μεταμοσχεύσεις, εφ' όσον οι εκτιθέμενοι σε ακτινοβολία εργαζόμενοι λάβουν ποσά δόσης μεγαλύτερα του 25% του ετησίου ανεκτού ορίου, τότε δύνανται να λάβει άδεια 21 ημερών, κ.ό.κ

Στην ουσία, επιχειρεί **να καταργήσει στην πράξη το εν λόγω αντιστάθμισμα.**

B. Επιστημονική/τεχνική

Θεωρούμε απαραίτητο να επισημανθεί το ζήτημα της **παντελούς έλλειψης περιοδικής ιατρικής επιτήρησης** της υγείας των εργαζομένων, της απουσίας ιατρικών καταγραφών, όπως το ιατρικό ιστορικό των εργαζομένων όπως και της μη τήρησης ιατρικού φακέλου, μέτρων που αν και αποτελούν απαρέγκλιτες υποχρεώσεις του κράτους και του εργοδότη, ποτέ δεν τηρήθηκαν, με συνέπεια η απουσία τους να καθιστά το πρόβλημα άκρως επικίνδυνο και ζοφερό για μια πολιτισμένη χώρα η οποία οφείλει να σέβεται το ανθρώπινο εργασιακό της δυναμικό.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για εργαζόμενους που εκτίθενται σε καρκινογόνο παράγοντα, όπως η ιοντίζουσα ακτινοβολία, χωρίς καμία ιατρική επιτήρηση και χωρίς αντισταθμιστικά οφέλη για τις ελλείψεις μέτρων προστασίας.

Εκτός των προαναφερομένων, η συγκεκριμένη ρύθμιση αναμένεται να προκαλέσει δραματική αύξηση της ανεργίας στο δημόσιο και κυρίως στον ιδιωτικό τομέα, αφού η συνεπαγόμενη αύξηση του χρόνου εργασίας θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση των αναγκών σε προσωπικό και συνεπώς λιγότερο τεχνολογικό και ιατρονοσηλευτικό προσωπικό στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα και θεραπευτήρια.

Κατόπιν των ανωτέρω, σας ζητούμε να εισηγηθείτε και εσείς στον Υπουργό της Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης να **αποσύρει την παράγραφο 2 του άρθρου 66 από** το σχέδιο νόμου **για τις μεταμοσχεύσεις και να αναβάλει** τη συζήτηση του θέματος.

Θεωρούμε απαραίτητο, η όποια συζήτηση, να γίνει με ψύχραιμο και νηφάλιο τρόπο, με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκομένων φορέων και κυρίως με βάση βιβλιογραφικά και επιδημιολογικά δεδομένα λαμβάνοντας υπό όψιν την επιστημονική τεκμηρίωση. Αναγκαία και απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί να προηγηθούν οι κατάλληλες μελέτες εκτίμησης και πρόληψης επαγγελματικού κινδύνου ανά χώρο, στις οποίες θα συνυπολογίζονται τα ανώτερα επιτρεπόμενα όρια έκθεσης, προκειμένου να αποτραπούν νέα κρούσματα επαγγελματικού καρκίνου.

Είμαστε βέβαιοι ότι εάν και εφ' όσον ο Υπουργός επιμένει στη θεσμοθέτηση των όρων χορήγησης της ακτινολογικής άδειας είναι δυνατόν να βρεθεί κοινός τόπος και τρόπος ώστε να διατηρηθούν τα αντισταθμιστικά οφέλη που απορρέουν από την 115η ΔΣΕ, κατά τρόπον ώστε να προστατεύονται οι εργαζόμενοι από την επιβάρυνση της υγείας τους. Άλλωστε, προς τη συγκεκριμένη κατεύθυνση κινείται και η συγκεκριμένη παρέμβασή μας.

Με τιμή

Το Δ.Σ. του ΠΑΣΤΑ